III

(Valmistavat säädökset)

EUROOPAN KESKUSPANKKI

EUROOPAN KESKUSPANKIN LAUSUNTO,

annettu 7 päivänä syyskuuta 2021,

ehdotuksesta direktiiviksi direktiivin 2013/34/EU, direktiivin 2004/109/EY, direktiivin 2006/43/EY ja asetuksen (EU) N:o 537/2014 muuttamisesta yritysten kestävyysraportoinnin osalta (CON/2021/27)

(2021/C 446/02)

Johdanto ja oikeusperusta

Euroopan keskuspankki (EKP) vastaanotti 29 päivänä kesäkuuta 2021 Euroopan parlamentilta pyynnön antaa lausunto ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi direktiivin 2013/34/EU, direktiivin 2004/109/EY ja direktiivin 2006/43/EY muuttamisesta yritysten kestävyysraportoinnin osalta ([1]) (jäljempänä ”ehdotettu direktiivi”).

EKP:n toimivalta antaa lausunto perustuu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 127 artiklan 4 kohtaan ja 282 artiklan 5 kohtaan, koska ehdotettu direktiivi sisältää säännöksiä, jotka kuuluvat Euroopan keskuspankin (EKP) toimivaltaan, mukaan lukien erityisesti perussopimuksen 127 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa ja perussopimuksen 282 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu unionin rahapolitiikan toteuttaminen, perussopimuksen 127 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu luottolaitosten toiminnan vakauden valvonta ja perussopimuksen 127 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu myötävaikuttaminen rahoitusjärjestelmän vakauteen liittyvän toimivaltaisten viranomaisten politiikan moitteettomaan harjoittamiseen. Tämän lausunnon on antanut EKP:n neuvosto Euroopan keskuspankin työjärjestyksen 17.5 artiklan ensimmäisen virkkeen mukaisesti.

1. Yleiset huomautukset

1.1 EKP suhtautuu myönteisesti ehdotetun direktiivin tavoitteeseen parantaa kestävyyteen liittyvien tietojen määrää, laatua ja saatavuutta osana Euroopan komission laajempaa kestävän rahoituksen ohjelmaa ([2]) ja linjassa Euroopan vihreän kehityksen ohjelman ([3]) tavoitteiden kanssa. EKP suhtautuu myönteisesti myös ehdotetussa direktiivissä esitettyyn aikatauluun ja erityisesti ensimmäisten kestävyysraportointistandardien hyväksymiseen lokakuuhun 2022 mennessä.

1.2 Euroopan unionin (EU) nykyinen kestävyyttä koskeva yritysten julkisten tietojen järjestelmä ei takaa riittävää, johdonmukaista ja vertailukelpoista tietoa yksityiselle sektorille tai viranomaisille. Sidosryhmät eivät pysty arvioimaan yritysten vaikutusta kestävyyteen ja erityisesti ilmastonmuutokseen. Ennakoivien indikaattorien parempi julkistaminen antaisi sidosryhmille mahdollisuuden seurata, miten yritykset edistyvät liiketoimintamalliensa ja toimintansa mukauttamisessa kehityspolkuihin, jotka ovat linjassa vähähiilisen talouden kanssa ja sen jälkeen hiilineutraalin talouden kanssa, kuten Euroopan vihreän kehityksen ohjelmassa kaavaillaan, ja auttaisi myös arvioimaan yrityksiin kohdistuvia riskejä, jotka aiheutuvat omaisuuserien mahdollisesta uudelleenarvostuksesta siinä tapauksessa, että kehityssuunnat ovat vääristyneet. Tässä yhteydessä ehdotetulla direktiivillä tuetaan ja täydennetään tietoja, jotka yritysten on julkistettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2020/852 ([4]) (jäljempänä ”luokitusjärjestelmäasetus”) mukaisesti, ja lähennetään EU:n taloutta Euroopan vihreän kehityksen ohjelman tavoitteisiin.

([1]) COM(2021) 189 final.
([2]) Ks. ”Katsaus kestävään rahoitukseen”, saatavilla komission verkkosivustolla osoitteessa www.ec.europa.eu.
([3]) Komission julkaisi tiedonantonsa Euroopan vihreän kehityksen ohjelmasta 11 päivänä joulukuuta 2019; ks. COM(2019) 640 final.
([4]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2020/852, annettu 18 päivänä kesäkuuta 2020, kestävää sijoittamista helpottavasta kehyksestä ja asetuksen (EU) 2019/2088 muuttamisesta (EUVL L 198, 22.6.2020, s. 13).

1.3 Finanssimarkkinoilla tällä hetkellä vallitsevat kestävyyttä koskevat julkistamisstandardit eivät riitä varmistamaan, että kaikki markkinatoimijat ymmärtävät kestävyyteen liittyvät taloudelliset riskit asianmukaisesti ja hinnoittelevat ne täysimääräisesti. Yritystason kestävyystietojen rajallinen laatu ja määrä rajoittavat sijoittajien ja finanssimarkkinatoimijoiden saatavilla olevaa tietoa. Tämä vähentää avoimuutta, lisää informaation epäsymmetrioita, haittaa vertailtavuutta ja yleisesti vaikeuttaa kestävän rahoituksen ja tietoon perustuvien sijoituspäätösten kehittämistä. Kuten myös ehdotetun direktiivin johdanto-osan kappaleissa todetaan, useat sijoituspäätökset, joissa ei oteta riittävästi huomioon kestävyyteen liittyviä riskejä, voivat johtaa yhteisvaikutuksiin ja laajoihin vaikutuksiin, jotka voivat aiheuttaa rahoitusvakautta ([5]) uhkaavia järjestelmäriskejä. Lisäksi yritysten kestävyysraportoinnin kehno taso estää sääntelyviranomaisia, valvontaviranomaisia, rahoitusvakausviranomaisia ja keskuspankkeja arvioimasta asianmukaisesti kestävyyteen ja erityisesti ilmastoon liittyviä riskejä, joita aiheutuu yrityksille ja luotto- ja rahoituslaitoksille, jotka käyttävät yritystietoja rahoituspäätösten tekemiseen. Sen vuoksi EKP katsoo, että ehdotettu direktiivi on välttämätön askel, jotta voidaan korjata tietovaje, joka tällä hetkellä haittaa asianmukaisen kestävyyspolitiikan, riskien arvioinnin ja riskien seurannan kehysten kehittämistä rahoitussektoria varten. ([6])

1.4 EKP pitää ehdotettua direktiiviä tärkeänä askeleena kohti pääomamarkkinaunionin toteuttamista ja erityisesti sellaisten yhdennettyjen, laajojen ja kypsien EU:n vihreiden pääomamarkkinoiden kehittämistä, jotka ylittävät kansalliset rajat ([7]). Vihreä pääomamarkkinaunioni vahvistaisi entisestään EU:n roolia vihreillä pääomamarkkinoilla maailmanlaajuisesti ([8]) ja vahvistaisi siten euron asemaa maailmanlaajuisena valuuttana. Se voisi luomalla yhteiset standardit ja infrastruktuurit EU:n vihreille pääomamarkkinoille toimia laaja-alaisesti katalysaattorina EU:n pääomamarkkinoiden yhdentymiselle. ([9]) Erityisesti standardoitu ja vankka (kestävyyttä koskeva) raportointi on edellytys sille, että sijoittajilla on luotettavat ja vertailukelpoiset tiedot sijoituspäätöksiään varten; se on näin ollen välttämätöntä, jotta voidaan helpottaa pääoman kohdentamista toivottavimpiin hankkeisiin kaikkialla EU:ssa sisämarkkinoiden tavoitteiden mukaisesti. Tästä seuraava pääoman tehokkaampi kohdentaminen voi auttaa parantamaan yksityistä rajat ylittävää riskinjakoa ja EU:n talouden häiriönsietokykyä. ([10]) Tältä osin EKP on tyytyväinen myös siihen, että ehdotetussa direktiivissä esitetään, että yritysten julkistamat kestävyystiedot on sisällytettävä tulevaan eurooppalaiseen keskitettyyn yhteyspisteeseen. ([11]) Kun kestävyystiedot yhdistetään taloudellisiin tietoihin, luodaan keskitetty asiointipiste, joka kattaa kaikki yritystä koskevat kriittiset tiedot, mukaan lukien sen vihreät suositukset, mikä hyödyttäisi paitsi sijoittajia myös kaikkia yksityisiä ja julkisia sidosryhmiä, jotka ovat kiinnostuneita talous- ja kestävyysraportoinnista.

1.5 EKP tukee ehdotettuja vaatimuksia, joiden mukaan EU:n suurten yritysten ja EU:n säännellyillä markkinoilla noteerattujen yritysten, myös luottolaitosten, on julkistettava tietoja useista kestävyystavoitteista ja edistymisestä niiden saavuttamisessa. Yrityksiin, jotka laiminlyövät Pariisin sopimuksen noudattamista koskevia sitoumuksiaan, kohdistuva maineriski auttaa edistämään markkinakuria ja muodostaa merkittävän panoksen luottolaitosten riskienhallinta- ja yhdenmukaistamisstrategioihin.

1.6 Avoimuuden lisäämiseksi ja erityisesti ilmasto- ja ympäristöriskien asianmukaisen valvonnan edistämiseksi EKP katsoo myös, että kuten komission uudessa kestävän rahoituksen strategiassa ([12]) ehdotetaan, rahoituslaitosten olisi julkistettava kestävään kehitykseen siirtymistä ja hiilestä irtautumista koskevat suunnitelmansa, mukaan lukien välitavoitteet ja pitkän aikavälin tavoitteet ja tiedot siitä, miten ne aikovat pienentää ympäristöjalanjälkeään. Tämä voi olla tehokas väline, jolla voidaan ohjata rahoitusjärjestelmää kohti selkeitä välitavoitteita johdonmukaisuuden saavuttamiseksi suhteessa Pariisin sopimuksen tavoitteeseen, jonka mukaan ilmaston lämpeneminen on rajoitettava 1,5 celsiusasteeseen. Toimivaltaisille viranomaisille olisi annettava välineet, joiden avulla ne voivat seurata riskejä, jotka aiheutuvat luottolaitosten salkkujen epäyhtenäisyydestä siirtymätavoitteisiin nähden, ja reagoida niihin.

([5]) Ks. johdanto-osan 12 kappale. Ks. myös "Climate-related risks to financial stability", erikoisartikkeli EKP:n Financial Stability Review -julkaisussa, toukokuu 2021, saatavilla EKP:n verkkosivuilla osoitteessa www.ecb.europa.eu.

([6]) Ks. eurojärjestelmän vastaus Euroopan komission julkiseen kuulemiseen uudistetusta kestävän rahoituksen strategiasta ja muiden kuin taloudellisten tietojen julkistamisesta annetun direktiivin tarkistamisesta (Eurosystem reply to the European Commission's public consultations on the Renewed Sustainable Finance Strategy and the revision of the Non-Financial Reporting Directive), s. 24 ja sitä seuraavat sivut, saatavilla EKP:n verkkosivuilla osoitteessa www.ecb.europa.eu.

([7]) Ks. Christine Lagarden puhe "Towards a green capital markets union for Europe", saatavilla EKP:n verkkosivuilla osoitteessa www.ecb.europa.eu.

([8]) Esimerkiksi noin 60 prosenttia kaikista vuonna 2020 maailmanlaajuisesti liikkeeseen lasketuista vihreistä etuoikeutetuista vakuudettomista joukkolainoista oli peräisin EU:sta. Ympäristöön, yhteiskuntaan ja yritysten hyvään hallintotapaan tehtävät investoinnit keskittyvät myös Eurooppaan, ja yli puolet joukkovelkakirjarahastoista on sijoittautunut euroalueelle. Lisäksi vuonna 2020 noin puolet maailmanlaajuisesti liikkeeseen lasketuista vihreistä joukkolainoista oli euromääräisiä.

([9]) Ks. Christine Lagarden puheet "Towards a green capital markets union for Europe" ja "Financing a green and digital recovery", saatavilla EKP:n verkkosivuilla osoitteessa www.ecb.europa.eu.

([10]) Vihreiden joukkolainojen markkinoilla on jo lähes kaksinkertainen osuus rajat ylittävistä omistusosuuksista muihin Euroopan joukkovelkakirjamarkkinoihin nähden. Tämä viittaa siihen, että vihreiden joukkolainojen markkinoiden kehittäminen edelleen syventäisi EU:n rahoitusmarkkinoiden yhdentymistä. Ks. EKP:n Financial Stability Review -julkaisun luku 5, marraskuu 2020, saatavilla EKP:n verkkosivuilla osoitteessa www.ecb.europa.eu.

([11]) Ks. ehdotetun direktiivin johdanto-osan 48 perustelukappale.

([12]) Ks. komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle: Kestävään talouteen siirtymisen rahoitusstrategia, annettu 6 päivänä heinäkuuta 2021, COM(2021) 390 final.

2. **Ehdotetun direktiivin merkitys EKP:n ja eurojärjestelmän tavoitteiden ja tehtävien kannalta**

2.1 Kestävyyteen liittyvät kysymykset ja erityisesti ilmastonmuutos voivat jäljempänä esitetyllä tavalla vaikuttaa tapaan, jolla keskuspankit hoitavat niille osoitetut tehtävät. ([13]) EKP tukee osana vakavaraisuusvalvontatehtäviä ja rahoitusvakauden edistämistä EU:n poliittisia toimia, joilla pyritään parantamaan kestävyyteen liittyvien rahoitusriskien tunnistamista ja hallintaa luottolaitosten turvallisuuden ja vakauden sekä rahoitusjärjestelmän vakauden parantamiseksi. Tässä yhteydessä ympäristöriskien riittävän kattava ja yksityiskohtainen julkistaminen helpottaa myös asiaan liittyvien riskien markkinahinnoittelua avoimen markkinatalouden periaatteen mukaisesti. ([14]) Lisäksi tällaiset julkistamiskäytännöt parantaisivat eurojärjestelmän kykyä seurata ja arvioida ilmastonmuutoksen vaikutuksia rahapolitiikan välittymiseen.

2.2 *Merkitys rahapolitiikan kannalta*

2.2.1 Ilmastonmuutos ja siirtyminen kohti kestävämpää taloutta vaikuttavat EKP:n ensisijaisena tavoitteena olevan hintavakauden näkymiin, sillä niiden vaikutukset kohdistuvat makrotaloudellisiin indikaattoreihin, kuten inflaatioon, tuotoksiin, työllisyyteen, korkoihin, investointeihin ja tuottavuuteen; samoin ne vaikuttavat rahoitusvakauteen ja rahapolitiikan välittymiseen ([15]). Ilmastonmuutokseen liittyvät fyysiset riskit ja siirtymäriskit voivat vaikuttaa muun muassa yritysten luokituksiin ja luottokelpoisuuteen, millä on kerrannaisvaikutuksia luottolaitoksiin ja rahoitusjärjestelmään. ([16]) Vaikka pankeille ja rahoitusvakaudelle aiheutuvien ilmastoon liittyvien riskien suuruuden arviointimenetelmiä kehitetään edelleen, käytettävissä olevat arviot viittaavat siihen, että näiden riskien vaikutus on todennäköisesti merkittävä. ([17]) Tämä voi puolestaan vaikuttaa rahapolitiikan välittymiseen esimerkiksi varallisuuden arvonmenetyksen ja ilmastoon liittyvien taloudellisten riskien äkillisen uudelleenhinnoittelun kautta. Lisäksi pankkisektorilla vakuuksien arvoa voidaan alentaa ja luottotappiot voivat toteutua, mikä voi heikentää luottolaitosten ja muiden rahoituksen välittäjien pääoma- ja likviditeettiasemaa ja siten heikentää niiden kykyä kanavoida varoja reaalitalouteen. Keskuspankkien ja pankkivalvojien kansainvälinen Network for Greening the Financial System -yhteistyöverkosto suosittelee siksi, että keskuspankit ottaisivat huomioon ilmastonmuutoksen mahdolliset vaikutukset talouteen. Network for Greening the Financial System -yhteistyöverkosto väittää, että nämä vaikutukset voivat olla merkityksellisiä rahapolitiikan kannalta, vaikka ne toteutuisivat vain rahapolitiikan tavanomaisen keskipitkän aikavälin jälkeen. ([18])

2.2.2 Lisäksi eurojärjestelmän on hintavakautta koskevaan tavoitteeseensa pyrkiessään varmistettava riskienhallintajärjestelmänsä avulla, että sen tase on riittävästi turvattu. Eurojärjestelmän on sen vuoksi tunnistettava, seurattava ja lievennettävä riskejä, jotka liittyvät sen vastapuoliin, sen rahoitusoperaatioissa hyväksyttäviin vakuuksiin ja sen hallussa oleviin suorista kaupoista johtuviin omaisuuseriin, mukaan lukien rahapolitiikan toteuttamiseen liittymättömät arvopaperisalkut.

2.2.3 Tässä suhteessa yritysten kestävyyteen liittyvien tiedonantokäytäntöjen parantaminen parantaisi merkittävästi eurojärjestelmän kykyä seurata ja arvioida ilmastonmuutoksen vaikutusta rahapolitiikan välittymiseen, puuttua ilmastoon liittyviin rahoitusriskeihin, joita sillä on jo taseessaan, ja varmistaa eurojärjestelmän taseen asianmukainen suojaaminen riskeiltä.

2.2.4 Kuten myös suunnitelmassa ilmastonäkökohtien sisällyttämiseksi rahapolitiikan strategiaan ([19]) ilmoitettiin, eurojärjestelmä ottaa käyttöön yksityisen sektorin omaisuuseriä koskevat julkistamisvaatimukset uutena kelpoisuusehtona tai perustana vakuuksien ja omaisuuserien ostojen erilaiselle käsittelylle. Tällaisissa vaatimuksissa otetaan huomioon EU:n politiikat ja aloitteet, myös ehdotettu direktiivi, ja edistetään siten yhdenmukaisia julkistamiskäytäntöjä markkinoilla.

([13]) Ks. lausunnon CON/2021/12 2.4 kohta. Kaikki EKP:n lausunnot ovat saatavilla EUR-Lex-sivustolla.

([14]) Ks. alaviitteessä 6 mainittu eurojärjestelmän vastaus, s. 2.

([15]) Ks. lehdistötiedote "EKP:n suunnitelma ilmastonäkökohtien sisällyttämiseksi rahapolitiikan strategiaan", 8. heinäkuuta 2021, saatavilla EKP:n verkkosivuilla osoitteessa www.ecb.europa.eu.

([16]) Ks. "Climate-related risks to financial stability", erikoisartikkeli EKP:n Financial Stability Review -julkaisussa, toukokuu 2021, saatavilla EKP:n verkkosivuilla osoitteessa www.ecb.europa.eu.

([17]) Ks. lausunnon CON/2021/12 2.4 kohta; lausunnon CON/2021/22 2.2 kohta; Isabel Schnabel, "Never waste a crisis: COVID-19, climate change and monetary policy", virtuaalinen pyöreän pöydän kokous aiheesta "Sustainable Crisis Responses in Europe", INSPIRE Research Network, 17. heinäkuuta 2020, saatavilla EKP:n verkkosivuilla osoitteessa www.ecb.europa.eu.

([18]) Ks. lausunnon CON/2021/12 2.4 kohta; "Climate Change and Monetary Policy: Initial Takeaways", kesäkuu 2020, saatavilla Network of Central Banks and Supervisors for Greening the Financial System -yhteistyöverkoston verkkosivustolla osoitteessa www.ngfs.net, s. 3.

([19]) Ks. lehdistötiedote "EKP:n suunnitelma ilmastonäkökohtien sisällyttämiseksi rahapolitiikan strategiaan", 8. heinäkuuta 2021, saatavilla EKP:n verkkosivuilla osoitteessa www.ecb.europa.eu.

2.3 *Merkitys rahoitusvakauden kannalta*

2.3.1 Ehdotetun direktiivin tavoite varmistaa luotettavat, johdonmukaiset ja vertailukelpoiset tiedot eri alojen yritysten altistumisesta ilmastonmuutokseen liittyville riskeille on edellytys ilmastonmuutoksesta aiheutuvien taloudellisten riskien täsmälliselle arvioinnille. ([20]) Yhdenmukaisiin raportointistandardeihin perustuvien ja koneellisesti luettavassa muodossa toimitettavien kestävyystietojen parempi julkistaminen parantaisi merkittävästi EKP:n kykyä seurata ilmastonmuutoksen vaikutuksia rahoitusvakauteen ja puuttua niihin.

2.4 *Merkitys luottolaitosten vakavaraisuusvalvonnan kannalta*

2.4.1 Merkittävien EKP:n suorassa valvonnassa olevien laitosten odotetaan julkistavan ilmastoon liittyvät riskit, jotka ovat olennaisia. ([21]) Niiden odotetaan erityisesti julkistavan kasvihuonekaasupäästöt koko ryhmän osalta, mukaan lukien tuotantoketjun loppupään päästöt, sekä keskeiset tulosindikaattorit ja keskeiset riski-indikaattorit, joita ne käyttävät strategian laadinnassa ja riskienhallinnassa ([22]). Lisäksi EKP on sitoutunut kehittämään uusia indikaattoreita, jotka auttavat arvioimaan luottolaitosten hiilijalanjälkeä. ([23])

2.4.2 Lisäksi Euroopan pankkiviranomainen (EPV) julkaisi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 ([24]) (jäljempänä ”vakavaraisuusasetus”) 449 a artiklassa säädettyjen vaatimusten mukaisesti maaliskuussa 2021 luonnokset teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi ([25]), joissa ehdotetaan tiettyjen luottolaitosten osalta vertailukelpoisia määrällisiä tietoja ilmastonmuutokseen liittyvästä siirtymästä ja fyysisistä riskeistä, mukaan lukien tiedot vastuista, joilla on yhteys hiileen liittyviin varoihin ja varoihin, joihin kohdistuu kroonisia ja akuutteja ilmastonmuutostapahtumia.

2.4.3 Luotettavat ja vertailukelpoiset ilmastoon ja ympäristöön liittyvät tiedot yrityksiltä ovat siten ratkaisevan tärkeitä, jotta rahoituslaitokset, myös luottolaitokset, voivat asianmukaisesti laskea ja myöhemmin julkistaa ilmasto- ja ympäristömittarit, mukaan lukien vakavaraisuuskehyksen mukaiset tiedot. Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/95/EU nykyisen soveltamisalan laajentamisesta ([26]) (jäljempänä ”muiden kuin taloudellisten tietojen raportointidirektiivi”) koskemaan kaikkia suuria yrityksiä tukee laitosten pyrkimyksiä kerätä merkityksellisiä tietoja. Ehdotetun direktiivin mukaiset yksityiskohtaisemmat vaatimukset ja pyydettyjen tietojen ehdotettu digitalisointi helpottavat niiden keräämistä johdonmukaisella tavalla.

2.5 *Merkityksellisyys tilastotietojen keruun kannalta*

2.5.1 Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännön 5 artiklassa annetaan EKP:lle valtuudet kerätä kansallisten keskuspankkien avustuksella tilastotietoja, jotka ovat tarpeen Euroopan keskuspankkijärjestelmän (EKPJ) tehtävien hoitamiseksi, sekä myötävaikuttaa tilastojen keräämistä, laatimista ja jakelua koskevien sääntöjen ja käytäntöjen yhdenmukaistamiseen EKP:n toimivaltaan kuuluvilla aloilla. EKP nojautuu tehtäviään ja toimintojaan hoitaessaan mahdollisuuksien mukaan olemassa oleviin tietoihin vähentääkseen tiedonantajille aiheutuvaa rasitetta. Kuten edellä on jo todettu, laadukkaiden kestävyystietojen saatavuus yksityiskohtaisella ja kootulla tasolla on välttämätöntä, jotta voidaan tehdä tietoon perustuvia päätöksiä rahapolitiikan täytäntöönpanosta, luottolaitosten toiminnan vakauden valvonnasta ja rahoitusjärjestelmän vakauteen liittyvän toimivaltaisten viranomaisten politiikan moitteettomaan harjoittamiseen myötävaikuttamisesta. Tässä yhteydessä sellaisten kestävyysraportointistandardien kehittäminen, joissa täsmennetään yritysten julkistamisvelvoitteet kestävyystekijöitä koskevien tietojen osalta, antaisi EKP:lle mahdollisuuden koota kestävää rahoitusta koskevia tilastoindikaattoreita ja täyttää siten paremmin tehtävänsä. ([27]) Tämä puolestaan mahdollistaisi sen, että EKP voisi mahdollisesti tehostaa tilastotietojen keräämistä siten, että ympäristön kestävyyteen liittyviin tekijöihin kiinnitetään huomiota.

([20]) Ks. EKP:n ja EJRK:n ilmastoriskien mallintamista käsittelevä hankeryhmä, ”Climate-related risk and financial Stability”, heinäkuu 2021, s. 9, saatavilla EKP:n verkkosivuilla osoitteessa www.ecb.europa.eu.

([21]) Ks. EKP:n pankkivalvonta, ”Ilmasto- ja ympäristöriskien hallintaopas”, toukokuu 2020, saatavilla EKP:n verkkosivuilla osoitteessa www.ecb.europa.eu.

([22]) Ks. EKP:n pankkivalvonta, ”Ilmasto- ja ympäristöriskien hallintaopas”, toukokuu 2020, saatavilla EKP:n verkkosivuilla osoitteessa www.ecb.europa.eu.

([23]) Ks. lehdistötiedote ”EKP:n suunnitelma ilmastonäkökohtien sisällyttämiseksi rahapolitiikan strategiaan”, 8. heinäkuuta 2021, saatavilla EKP:n verkkosivuilla osoitteessa www.ecb.europa.eu.

([24]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

([25]) Ks. ”Implementing Technical Standards (ITS) on prudential disclosures on ESG risks in accordance with Article 449a CRR”, saatavilla EPV:n verkkosivuilla osoitteessa www.eba.europa.eu.

([26]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/95/EU, annettu 22 päivänä lokakuuta 2014, neuvoston direktiivin 2013/34/EU muuttamisesta tietyiltä suurilta yrityksiltä ja konserneilta edellytettävien muiden kuin taloudellisten tietojen ja monimuotoisuutta koskevien tietojen julkistamisen osalta (EUVL L 330, 15.11.2014, s. 1).

([27]) Ks. myös lehdistötiedote ””EKP:n suunnitelma ilmastonäkökohtien sisällyttämiseksi rahapolitiikan strategiaan”, 8. heinäkuuta 2021. Tiedote on saatavilla EKP:n verkkosivuilla osoitteessa www.ecb.europa.eu. Siinä vahvistetaan, että EKP kehittää indikaattoreita, joilla arvioidaan rahoitusinstrumenttien ympäristövastuullisuutta sekä rahoituslaitosten hiilijalanjälkeä ja niiden sijoituksista johtuvaa altistumista fyysisille ilmastoriskeille.

2.5.2 Näistä syistä EKP suhtautuu myönteisesti siihen, että ehdotetun direktiivin mukaan yritykset laativat kestävyysraportointinsa yhtenäisessä sähköisessä muodossa (XHTML). ([28]) Ehdotetun direktiivin täytäntöönpanosta saatavan runsaan datan pitäisi vastata EU:n datastrategian ja digitaalisen rahoituksen strategian ([29]) tavoitteita, erityisesti tavoitetta luoda sisämarkkinat, joilla dataa voidaan siirtää EU:ssa ja eri aloilla, jotta voidaan hyödyntää uuden sukupolven datan tarjoamia mahdollisuuksia yleisen edun nimissä ja edistää datavetoista rahoitusta. Näiden tavoitteiden saavuttaminen auttaisi virallisia tilastotieteilijöitä parantamaan tietojensa ja metatietojensa laatua, oikea-aikaisuutta ja laajuutta.

2.5.3 Tämän vuoksi EKP tukee voimakkaasti sitä, että raportoivat yhteisöt käyttävät kansainvälisesti sovittuja standardeja, kuten Euroopan järjestelmäriskikomitean vuonna 2020 ([30]) suosittelemaa maailmanlaajuista oikeushenkilötunnusta, tai muita sovittuja standardeja yksilöllisinä tunnisteina raportointivaatimusten täyttämiseksi. EKP katsoo, että näiden tunnisteiden käyttö mahdollisuuksien mukaan laadittavissa raportointistandardeissa parantaa tilastotietojen luotettavuutta ja soveltamisalaa, koska yritysten kestävyystiedot voidaan yhdistää muihin EKPJ:n keräämien tilastotietojen lähteisiin (esim. yksittäiset tasetiedot ja/tai AnaCredit-tietokannan yksittäiset pankkilainatiedot), mikä helpottaa analyyttistä työtä ja tukee päätöksentekoa.

2.6 *Muut kuin rahapolitiikan harjoittamista varten pidetyt sijoitukset*

2.6.1 Luotettavat tiedot kestävyyskysymyksistä ovat myös avainasemassa muissa kuin rahapolitiikan harjoittamista varten hallussa pidetyissä kestävissä sijoituksissa. Eurojärjestelmä on äskettäin sopinut yhteisestä kannasta, joka koskee euromääräisten muiden kuin rahapoliittisten salkkujen ilmastonmuutokseen liittyviä kestäviä ja vastuullisia sijoituksia ja jonka tavoitteena on käynnistää ilmastoon liittyvien tietojen julkistaminen tämäntyyppisten salkkujen osalta kahden vuoden kuluessa. ([31])

3. **Ehdotetun direktiivin soveltaminen keskuspankkeihin**

3.1 Ehdotetussa direktiivissä säädetään, että jäsenvaltiot voivat päättää olla soveltamatta kestävyystietojen julkistamisvelvoitetta tiettyihin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU ([32]) (jäljempänä ”vakavaraisuusdirektiivi”) soveltamisalan ulkopuolelle jääviin yrityksiin, mukaan lukien keskuspankit. ([33]) Koska tiettyjä keskuspankkeja voidaan todellakin pitää tilinpäätösdirektiivin ([34]) mukaisina yrityksinä ja ne kuuluisivat siten periaatteessa ehdotetun direktiivin soveltamisalaan, on myönteistä, että asianomaisille jäsenvaltioille annetaan mahdollisuus jättää keskuspankit tämän soveltamisalan ulkopuolelle.

3.2 Vaikka EKP ei kuulu ehdotetun direktiivin soveltamisalaan, sen omantiedonjulkistamisen kannalta voisi hyötyä direktiiviehdotuksen mukaisista yhteisistä raportointistandardeista siltä osin kuin ne voidaan räätälöidä EKP:n erityistarkoituksiin. EKP on esimerkiksi aloittanut työskentelyn nykyisen ympäristöraportointijärjestelmänsä laajentamiseksi niin, että se kattaa myös talous-, hallinto- ja sosiaaliasiat vuonna 2021, ottaen huomioon muiden kuin taloudellisten tietojen raportointidirektiivin ([35]) vaatimukset. EKP aikoo aloittaa kestävyystietojen julkistamisen vuonna 2022, jolloin julkistetaan edellisvuoteen (2021) liittyvät tiedot. ([36])

([28]) Ks. ehdotetun direktiivin johdanto-osan 48 perustelukappale ja 1 artiklan 4 kohta, jolla lisätään uusi 19 d artikla tietyntyyppisten yritysten vuositilinpäätöksistä, konsernitilinpäätöksistä ja niihin liittyvistä kertomuksista, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY kumoamisesta 26 päivänä kesäkuuta 2013 annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin 2013/34/EU (EUVL L 182, 29.6.2013, s. 19) (jäljempänä ”tilinpäätösdirektiivi”).

([29]) Ks. ehdotetun direktiivin johdanto-osan 48 kappale.

([30]) Ks. Euroopan järjestelmäriskikomitean suositus, annettu 24 päivänä syyskuuta 2020, oikeushenkilöiden tunnistamisesta (EJRK/2020/12).

([31]) Ks. lehdistötiedote ”Eurosystem agrees on common stance for climate change-related sustainable investments in non-monetary policy portfolios”, 4. helmikuuta 2021, saatavilla EKP:n verkkosivustolla www.ecb.europa.eu.

([32]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

([33]) Ks. ehdotetun direktiivin 1 artiklan 1 kohdan toinen alakohta, jossa viitataan vakavaraisuusdirektiivin 2 artiklan 5 kohdan 2–23 alakohtaan.

([34]) Ks. tilinpäätösdirektiivin liitteet I ja II.

([35]) Ks. ”Vastaus Euroopan parlamentin päätöslauselmaan Euroopan keskuspankin vuosikertomuksesta 2019”, saatavilla EKP:n verkkosivustolla osoitteessa www.ecb.europa.eu.

([36]) Ks. ”Vastaus Euroopan parlamentin päätöslauselmaan Euroopan keskuspankin vuosikertomuksesta 2019”, saatavilla EKP:n verkkosivustolla osoitteessa www.ecb.europa.eu.

3.3 Kuten edellä on todettu, eurojärjestelmä on lisäksi sitoutunut julkistamaan ilmastonmuutokseen liittyviä tietoja euromääräisistä muista kuin rahapolitiikan harjoittamista varten pidetyistä salkuistaan seuraavien kahden vuoden ([37]) aikana, ja se julkistaa ilmastonmuutokseen liittyviä tietoja rahapolitiikan toteuttamiseksi yrityssektorin velkapapereiden osto-ohjelmassa ostetuista omaisuuseristä vuoden 2023 ensimmäisestä neljänneksestä alkaen. Lisäksi EKP:n äskettäin esittämän toimintasuunnitelman, jonka tarkoituksena on sisällyttää ilmastonäkökohtia sen rahapolitiikan strategiaan, täytäntöönpano vastaa vähintään ympäristöön liittyvien kestävyystietojen julkistamista ja raportointia koskevien EU:n politiikkojen ja aloitteiden, ehdotettu direktiivi mukaan luettuna, edistymistä. ([38]) Kun otetaan huomioon tämänhetkinen korkealaatuisten tietojen puute, eurojärjestelmän kestävyystietojen julkistaminen hyötyisi merkittävästi siitä, että ehdotetun direktiivin soveltamisalaan kuuluvat yritykset julkaisisivat tiedot heti, kun ne ovat saatavilla. Näin ollen ehdotetun direktiivin mukaiset tiedonantostandardit voisivat ilmastonmuutokseen liittyvän raportoinnin standardoinnin tukemisen johdosta helpottaa eurojärjestelmän omien ilmastoon liittyvien tietojen julkistamista. EKP harkitsee, voitaisiinko yhteisiä raportointistandardeja tai niiden osia käyttää tulevaisuudessa sen omien ilmastoon liittyvien tietojen julkistamisen perustana pitäen samalla mielessä EKP:n tehtävien ja tavoitteiden erityispiirteet.

4. **Ehdotetun direktiivin soveltamisala**

4.1 Ehdotetun direktiivin mukaan kestävyystietojen julkistamisesta tulee pakollista 1 päivästä tammikuuta 2023 kaikille suurille yrityksille ja 1 päivästä tammikuuta 2026 kaikille pienille ja keskisuurille yrityksille, joiden siirtokelpoisia arvopapereita on otettu kaupankäynnin kohteeksi EU:n säännellyillä markkinoilla. ([39]) EKP suhtautuu myönteisesti ehdotetun direktiivin soveltamisalan laajentamiseen kaikkiin tilinpäätösdirektiivissä määriteltyihin suuriin yrityksiin verrattuna siihen, että muiden kuin taloudellisten tietojen raportointidirektiivin suppeampaan soveltamisalaan, jonka mukaan ainoastaan suurilta yleisen edun kannalta merkittäviltä yhteisöiltä, joilla on vähintään 500 työntekijää, edellytetään tietojen antamista. ([40]) EKP suhtautuu myönteisesti myös ehdotetun direktiivin laajentamiseen koskemaan pieniä ja keskisuuria yrityksiä (pk-yrityksiä), jotka on listattu EU:n säännellyillä markkinoilla. Yritysten raportoinnin soveltamisalan laajentaminen on tarpeen, jotta rahoituslaitokset ja erityisesti luottolaitokset voivat paremmin täyttää omat kestävyystietojen raportointivaatimuksensa ja hallita omia kestävyysriskejään ja erityisesti ilmastoon liittyviä riskejään. Erityisesti pk-yrityksillä on keskeinen asema Euroopan taloudessa; yhtäältä ne ovat itse alttiina ilmastoriskeille, ja toisaalta niillä on myös tärkeä rooli varmistettaessa EU:n siirtymistä vähähiiliseen talouteen. Luotettavien, johdonmukaisten ja vertailukelpoisten kestävyystietojen saaminen pk-yrityksiltä on sen vuoksi tärkeää kaikille sidosryhmille, myös rahoituslaitoksille, joiden on hankittava asiaankuuluvia tietoja vastapuolistaan parantaakseen omaa riskienhallintaansa ja tehdäkseen pk-yrityksiin liittyviä tietoon perustuvia rahoituspäätöksiä.

4.2 Samalla EKP myöntää, että täydentäviin raportointivaatimuksiin liittyvällä hallinnollisella taakalla voi olla kohtuuttomia vaikutuksia pienempiin yrityksiin, ja korostaa, että on tärkeää välttää pk-yrityksille aiheutuvaa liiallista hallinnollista taakkaa. Tältä osin EKP on tyytyväinen siihen, että ehdotetulla direktiivillä pyritään keventämään pienille yrityksille aiheutuvaa ylimääräistä raportointitaakkaa säätämällä vaiheittaisesta lähestymistavasta ja yksinkertaistetuista raportointistandardeista, jotka Euroopan tilinpäätösraportoinnin neuvoa-antava ryhmä (EFRAG) ([41]) laatii listatuille pk-yrityksille. Tällä suhteellisuusperiaatteen mukaisella lähestymistavalla olisi myös varmistettava, että luottolaitoksia koskevat täydentävät raportointivaatimukset niiden vastapuolten osalta eivät vaikuta kielteisesti pk-yritysten rahoituksen saantiin.

4.3 Vaikka EKP kannattaa yleisesti ottaen pk-yrityksiin sovellettavaa suhteellisuusperiaatteen mukaista lähestymistapaa, se katsoo, että yksinkertaistettujen raportointistandardien soveltamisaikataulua voitaisiin aikaistaa ehdotetussa direktiivissä tällä hetkellä suunnitellusta. Lisäksi on tärkeää, että pk-yritysten ehdotetuilla yksinkertaistetuilla raportointistandardeilla varmistetaan riittävä vertailukelpoisten ja johdonmukaisten tietojen taso, jotta voidaan arvioida asianmukaisesti kestävyyteen liittyviä riskejä ja saattaa asianomaiset pk-yritykset samalle viivalle vähähiiliseen talouteen siirtymisessä.

([37]) Ks. lehdistötiedote "Eurosystem agrees on common stance for climate change-related sustainable investments in non-monetary policy portfolios", 4. helmikuuta 2021, saatavilla EKP:n verkkosivustolla osoitteessa www.ecb.europa.eu.

([38]) Ks. lehdistötiedote "EKP:n suunnitelma ilmastonäkökohtien sisällyttämiseksi rahapolitiikan strategiaan", 8. heinäkuuta 2021, saatavilla EKP:n verkkosivuilla osoitteessa www.ecb.europa.eu.

([39]) Ks. ehdotetun direktiivin 1 artiklan 3 kohta, jolla korvataan tilinpäätösdirektiivin 19 a artikla.

([40]) "Suuret yritykset" määritellään tilinpäätösdirektiivin 3 artiklan 4 kohdassa yrityksiksi, joilla vähintään kaksi seuraavista kolmesta raja-arvosta ylittyy tilinpäätöspäivänä: a) taseen loppusumma: 20 000 000 euroa; b) nettoliikevaihto: 40 000 000 euroa; c) työntekijöiden keskimääräinen lukumäärä tilikauden aikana: 250". Muiden kuin taloudellisten tietojen raportointidirektiivi kattaa sitä vastoin ainoastaan sellaiset suuret yritykset, joiden työntekijämäärä on yli 500 ja jotka ovat tilinpäätösdirektiivin 2 artiklan 1 kohdassa (nykyinen tilinpäätösdirektiivin 19 a artiklan 1 kohta) määriteltyjä yleisen edun kannalta merkittäviä yhteisöjä.

([41]) Ks. ehdotetun direktiivin 1 artiklan 4 kohta, jolla lisätään tilinpäätösdirektiiviin pk-yrityksiä koskevia kestävyysraportointistandardeja koskeva 19 c artikla.

4.4 EKP toteaa, että suurin osa ehdotetusta direktiivistä koskisi myös luottolaitoksia. Ehdotetussa direktiivissä vaaditaan luottolaitoksia julkistamaan erityisesti kestävyystietoja. Nykyisen sanamuodon perusteella on kuitenkin epäselvää, onko ehdotetun direktiivin tarkoitus kattaa kaikki luottolaitokset niiden koosta riippumatta vai ainoastaan luottolaitokset, jotka katsotaan suuriksi yrityksiksi tai yrityksiksi, joiden siirtokelpoisia arvopapereita on otettu kaupankäynnin kohteeksi EU:n säännellyillä markkinoilla. Ehdotetun direktiivin johdanto-osan kappaleissa ([42]) todetaan, että luottolaitoksiin olisi sovellettava kestävyysraportointivaatimuksia edellyttäen, että ne täyttävät tietyt kokokriteerit. Tämä soveltamisalan rajaaminen luottolaitoksiin tiettyjen kokokriteerien perusteella ei kuitenkaan käy selvästi ilmi ehdotetun direktiivin artikloista. ([43]) Asiaa koskevia säännöksiä voitaisiin pikemminkin tulkita siten, että niissä säädetään, että luottolaitokset kuuluisivat yhteensovittamistoimenpiteiden piiriin niiden koosta riippumatta. Ehdotetun direktiivin johdanto-osan kappaleissa ilmaistun lainsäädännön tavoitteen mukaisesti EKP ehdottaa tämän kohdan selventämistä siten, että kestävyysraportointivaatimukset koskisivat ainoastaan luottolaitoksia, jotka täyttävät myös kokokriteerit. ([44]) Lisäksi olisi varmistettava mahdollisimman vähäinen yhdenmukaistaminen suhteessa vakavaraisuusasetuksen soveltamisalan mukaisten ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvien riskien julkistamiseen ja erityisesti suhteessa kyseisen asetuksen 449 a artiklaan, jossa otetaan huomioon sekä koko- että monimutkaisuuskriteerit arvioitaessa, voidaanko luottolaitosta pitää suurena.

5. **Pakolliset yhteiset raportointistandardit**

5.1 Ehdotetulla direktiivillä otetaan käyttöön pakolliset yhteiset raportointistandardit, jotka komissio hyväksyy delegoituina säädöksinä. ([45]) Riittävän laadukkaat yhteiset raportointistandardit, jotka tukevat vertailukelpoisia, avoimia ja luotettavia kestävyystietoja, ovat olennaisen tärkeitä, jotta voidaan kehittää vertailukelpoisempia ja luotettavampia kestävyysmittareita, arvioida oikein kestävyyteen liittyviä (taloudellisia ja muita) riskejä ja siten myös omaisuuserien hinnoittelua ja riskienhallintatoimenpiteiden mitoitusta. Tämä olisi hyödyllistä luottolaitosten riskienhallinnan ja sisäisen raportoinnin sekä ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyviä riskejä (ESG-riskejä) koskevien tietojen julkistamisen kannalta ja, kuten jo todettiin, keskuspankkien ja valvontaviranomaisten kannalta, kun ne tekevät analyysejä ja ottavat huomioon ilmastoon liittyviä näkökohtia niille osoitettuja tehtäviä toteuttaessaan. ([46])

5.2 Ehdotetun direktiivin sisällön mukaisesti hyväksyttävissä yhteisissä raportointistandardeissa olisi myös oltava kaksinkertaisen olennaisuuden näkökulma, jossa keskitytään kysymyksiin, jotka vaikuttavat yritysten tulokseen, asemaan ja kehitykseen (”taloudellinen olennaisuus”), mutta myös tietoja yritysten laajemmista ympäristövaikutuksista ja sosiaalisista vaikutuksista (”olennaisuus ympäristön ja sosiaaliselta kannalta”). Yhteisiin raportointistandardeihin olisi sisällyttävä vähintään standardoidut ja vertailukelpoiset tietoerät, jotka ovat merkityksellisiä ilmastoon liittyvien taloudellisten riskien analysoinnissa sekä siirtymäkauden että fyysisten riskien kannalta. ([47]) Näitä ovat esimerkiksi omaisuuserien/laitosten maantieteellinen sijainti ja liiketoiminta ja niihin liittyvät ympäristöpaineet, yritysten alakohtainen luokittelu ja taloudellisten riskien alakohtainen keskittyminen, kasvihuonekaasupäästöt (scope 1–3) ([48]) ja hiili-intensiteetti. Yhteisiin raportointistandardeihin olisi sisällyttävä selkeät ohjeet menetelmistä, joita käytetään tiedot antavan yrityksen ilmastoriskien taloudellisten vaikutusten määrittämiseen. EKP on tyytyväinen myös siihen, että ehdotetussa direktiivissä säädetään sellaisten delegoitujen säädösten antamisesta, joissa täsmennetään tiedot, jotka yritysten on raportoitava toimialasta, jolla ne toimivat. ([49]) Ehdotettuun direktiiviin jo sisältyvien säännösten mukaisesti yhteisissä raportointistandardeissa olisi myös säädettävä kattavista ja vertailukelpoisista tiedoista, jotka koskevat toimintaperiaatteita, joita yritykset toteuttavat näiden riskien mahdollisten vaikutusten käsittelemiseksi ja hallitsemiseksi. ([50]) Tässä yhteydessä raportointistandardeihin olisi sisällytettävä määrällisiä indikaattoreita, jotka ylittävät olemassa olevien tietojen suurelta osin laadullisen luonteen ja jotka helpottaisivat kestävyyteen liittyvien tietojen käytettävyyttä ja vertailtavuutta.

([42]) Ks. ehdotetun direktiivin johdanto-osan 23 perustelukappale.
([43]) Ks. ehdotetun direktiivin 1 artiklan 1 kohta, jolla muutetaan tilinpäätösdirektiivin 1 artiklaa, ja 1 artiklan 3 kohta, jolla korvataan tilinpäätösdirektiivin 19 a artikla.
([44]) Kuten liitteenä olevassa teknisessä liitteessä ehdotetaan.
([45]) Ks. ehdotetun direktiivin 1 artiklan 4 kohta, jossa lisätään tilinpäätösdirektiiviin 19 b artikla.
([46]) Ks. alaviitteessä 6 mainittu eurojärjestelmän vastaus, s. 26.
([47]) Ks. myös EKP:n pankkivalvonta, ”Ilmasto- ja ympäristöriskien hallintaopas”, toukokuu 2020, saatavilla EKP:n verkkosivuilla osoitteessa www.ecb.europa.eu.
([48]) Greenhouse Gas Protocol -protokollassa tehdään ero yritysten omistamista tai valvonnan alaisista lähteistä aiheutuvien suorien kasvihuonepäästöjen (scope 1), ostetusta sähköstä, höyrystä, lämmityksestä tai jäähdytyksestä aiheutuvien epäsuorien päästöjen (scope 2) ja kaikkien muiden epäsuorien päästöjen, mukaan lukien erityisesti yrityksen arvoketjussa joko alku- tai loppupäässä ilmenevien (scope 3), välillä; katso Greenhouse Gas Protocol -verkkosivusto osoitteessa ghgprotocol.org.
([49]) Ks. ehdotetun direktiivin 1 artiklan 4 kohta, jolla lisätään tilinpäätösdirektiiviin 19 b artikla 1 kohdan b alakohdan ii alakohta.
([50]) Ks. myös ehdotetun direktiivin 1 artiklan 3 kohta, jolla korvataan tilinpäätösdirektiivin 19 a artikla ja lisätään uusi d alakohta kyseisen artiklan 2 kohtaan.

5.3 Tältä osin EKP suhtautuu myönteisesti myös siihen, että ehdotukseen on sisällytetty tulevaisuuteen suuntautuvia tavoitteita. Muiden kuin taloudellisten tietojen raportointidirektiivissä ei tällä hetkellä ole tulevaisuuteen suuntautuneita kestävyysmittareita, jotka ovat kuitenkin ratkaiseva tekijä riskien varhaisessa tunnistamisessa ja hillitsemistoimien ennakoivassa muotoilussa. Tämä on välttämätön osa tavoitteiden asettamista ja skenaarioiden analysointia. Näin ollen EKP kannattaa voimakkaasti ehdotetun direktiivin säännöstä, jonka mukaan ilmoitettavien tietojen olisi sisällettävä "[yrityksen] suunnitelmat sen varmistamiseksi, että sen liiketoimintamalli ja -strategia sopivat yhteen kestävään talouteen siirtymisen ja ilmaston lämpenemisen rajoittamisen 1,5 celsiusasteeseen Pariisin sopimuksen mukaisesti kanssa". ([51]) Tällaiset tulevaisuuteen suuntautuvat tiedot olisi ilmaistava vakiomuodossa ja helposti vertailukelpoisina yhdenmukaistettujen menetelmien tuella, ja kolmansien osapuolten olisi tarkastettava ne ehdotetun direktiivin mukaisesti niiden uskottavuuden ja luotettavuuden varmistamiseksi.

5.4 Ehdotetussa direktiivissä esitetään EKP:n kuulemista kestävyysraportointistandardeista, ja siinä todetaan, että EKP:n olisi annettava lausuntonsa näistä standardeista, jos se päättää antaa lausunnon, kahden kuukauden kuluessa päivästä, jona komissio on kuullut sitä. ([52]) EKP on valmis antamaan tällaisen lausunnon ehdotetun kahden kuukauden määräajan kuluessa. Lisäksi EKP on tyytyväinen siihen, että viranomaisille ja EU:n toimielimille annetaan suuri merkitys delegoituja säädöksiä ([53]) koskevassa lainsäädäntöprosessissa, ja pyrkii tekemään yhteistyötä niiden kesken.

6. **Yhdenmukaistaminen EU:n muun lainsäädännön kanssa**

6.1 EKP tukee voimakkaasti ehdotetun direktiivin tavoitetta varmistaa kestävyysraportointistandardien yhdenmukaisuus EU:n muussa lainsäädännössä asetettujen vaatimusten kanssa. ([54]) Standardit olisi erityisesti yhdenmukaistettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2019/2088 ([55]) säädettyjen julkistamisvaatimusten kanssa, ja niissä olisi otettava huomioon luokitusjärjestelmäasetuksen nojalla annettavissa delegoiduissa säädöksissä vahvistetut taustalla olevat indikaattorit ja menetelmät, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1011 ([56]) nojalla vertailuarvojen hallinnoijiin sovellettavat julkistamisvaatimukset, EU:n ilmastosiirtymän vertailuarvojen laatimista koskevat vähimmäisvaatimukset ja EU:n Pariisin sopimuksen mukaiset vertailuarvot sekä EPV:n työ vakavaraisuusasetuksen pilarin III julkistamisvaatimusten täytäntöönpanossa. ([57]) EKP tukee aloitteita, joilla pyritään varmistamaan johdonmukaisuus ja minimoimaan erilaisista säädöksistä johtuvien raportointivelvoitteiden monimutkaisuus. Päällekkäiset velvoitteet ja epäjohdonmukaisuus sovellettavien vaatimusten määritelmissä, soveltamisalassa ja tavoitteissa aiheuttavat tarpeettomia hankaluuksia ja epäselvyyttä yrityksille ([58]) ja kaiken kaikkiaan heikentävät EU:n sääntelykehyksen avoimuutta ja kansainvälistä houkuttelevuutta. Jos tällaisia päällekkäisyyksiä ja epäjohdonmukaisuuksia ei voida ratkaista yhdistämällä ne EU:n kestävyysraportointistandardiin, kuten on tehty silloin, kun ne johtuvat säädöksistä, komission olisi harkittava kestävää rahoitusta koskevan lainsäädäntökehyksen yleistä uudelleentarkastelua, mukaan lukien mahdolliset kohdennetut oikeudelliset muutokset lainsäädäntöympäristön virtaviivaistamiseksi ja yksinkertaistamiseksi.

6.2 EKP korostaa, että ehdotetulla direktiivillä olisi pyrittävä täydelliseen yhdenmukaistamiseen muiden EU:n säädösten kanssa ja sillä olisi minimoitava ja ihannetapauksessa poistettava nykyisten tai tulevien epäjohdonmukaisuuksien riski, joka voi syntyä dynaamisesti, kun eri säädökset kehittyvät rinnakkain. Koska kaikki edellä mainitut säädökset liittyvät toisiinsa ja niiden moitteeton toiminta on riippuvainen niissä säädetyistä keskinäisistä tietojen toimittamista koskevista vaatimuksista, kehys ei ehkä kestä yksittäisten osien koordinoimattomia muutoksia. Ehdotetussa direktiivissä säädetään erityisesti kestävyysraportointistandardien tarkistamisesta kolmen vuoden välein ([59]), kun taas muut säädöstekstit pysyvät muuttumattomina. Tähän liittyy riski, että ajan mittaan syntyy eroja. EKP kannattaa kestävän rahoituksen kehyksen kokonaisvaltaista tarkastelua kokonaisuutena eikä yksittäisten säädösten rinnakkaisia ja koordinoimattomia tarkistuksia.

([51]) Ks. ehdotetun direktiivin 1 artiklan 3 kohta, jolla korvataan tilinpäätösdirektiivin 19 a artiklan 2 kohta.
([52]) Ks. ehdotetun direktiivin 1 artiklan 11 kohta, jolla muutetaan tilinpäätösdirektiivin 49 artiklaa.
([53]) Ks. ehdotetun direktiivin 1 artiklan 11 kohta, jolla muutetaan tilinpäätösdirektiivin 49 artiklaa.
([54]) Ks. ehdotetun direktiivin johdanto-osan 35 perustelukappale.
([55]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 2019/2088, annettu 27 päivänä marraskuuta 2019, kestävyyteen liittyvien tietojen antamisesta rahoituspalvelusektorilla (EUVL L 317, 9.12.2019, s. 1).
([56]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/1011, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2016, rahoitusvälineissä ja rahoitussopimuksissa vertailuarvoina tai sijoitusrahastojen arvonkehityksen mittaamisessa käytettävistä indekseistä ja direktiivien 2008/48/EY ja 2014/17/EU sekä asetuksen (EU) N:o 596/2014 muuttamisesta (EUVL L 171, 29.6.2016, s. 1).
([57]) Ks. ehdotetun direktiivin johdanto-osan 35 perustelukappale.
([58]) Ks. alaviitteessä 6 mainittu eurojärjestelmän vastaus, s. 29.
([59]) Ks. ehdotetun direktiivin 1 artiklan 4 kohta, jossa lisätään tilinpäätösdirektiiviin 19 b artiklan 1 kohta.

6.3 Koska luokitusjärjestelmäasetus on keskeisellä sijalla EU:n kestävän rahoituksen agendassa, ehdotetun yritysten kestävyystietojen julkaisemista koskevan direktiivin nojalla annettavien tietojen olisi oltava johdonmukaisia luokitusjärjestelmäasetuksen tietojen antamista koskevien vaatimusten kanssa, ja niiden olisi annettava luokitusjärjestelmäasetuksen mukaisten luokitusjärjestelmävelvoitteiden soveltamisalaan kuuluville yrityksille ja muille edustajille mahdollisuus saada kaikki asiaankuuluvat tiedot, joita ne tarvitsevat noudattaakseen luokitusjärjestelmäasetuksessa säädettyjä tuote- ja yritystason julkistamisvelvoitteita.

7. **Yhdenmukaistaminen kansainvälisten aloitteiden kanssa**

7.1 EKP on tyytyväinen myös siihen, että ehdotetussa direktiivissä säädetään, että kestävyysraportointia koskevien EU:n standardien olisi perustuttava kansainvälisiin kestävyysraportointia koskeviin aloitteisiin ja edistettävä niitä. ([60]) Maailmanlaajuisesti standardoidun tietojen julkistamiskehyksen puuttuminen johtaa riittämättömään vertailukelpoisuuteen ja johdonmukaisuuteen eri lainkäyttöalueiden välillä, voi luoda tarpeettomia esteitä kansainvälisille kestävän rahoituksen virroille ja saattaa johtaa epätasapuolisiin toimintaedellytyksiin eri lainkäyttöalueilla, mikä voi vaikuttaa kielteisesti EU:n yrityksiin ja aiheuttaa lisäkustannuksia EU:n yrityksille ja rahoituslaitoksille. Näin ollen EKP tukee maailmanlaajuisesti koordinoituja toimia, joilla pyritään lähentämään yhteisiä avoimuus- ja julkistamisstandardeja maailmanlaajuisesti. Erityisesti se tukee kansainvälisten tilinpäätösstandardien säätiön (International Financial Reporting Standards Foundation, IFRS) ehdotusta perustaa uusi kestävyysstandardilautakunta ja kehittää standardeja ilmastoon liittyvää raportointia ja muita kestävyysaiheita varten. IFRS-säätiön olisi laadittava tällainen standardi yhdessä EFRAGin kanssa, jotta voidaan varmistaa IFRS-standardien ja EU:n standardien yhdenmukaisuus ja yhteensopivuus. Mikään kansainvälinen standardi ei saisi jäädä jälkeen maailmanlaajuisista parhaista käytänteistä, ja sen olisi ihannetapauksessa katettava kaikki kestävyysnäkökohdat ehdotetun direktiivin sisällön mukaisesti. Siinä olisi edellytettävä, että yritykset julkistavat paitsi seikkoja, jotka vaikuttavat yrityksen arvoon, myös tietoja yrityksen laajemmista ympäristövaikutuksista ja sosiaalisista vaikutuksista (”kaksinkertainen olennaisuus”). Alueellisella tai maailmanlaajuisella tasolla tehdyt aloitteet eivät saisi estää EU:ta menemästä pidemmälle, kun se mukauttaa ehdotetun direktiivin mukaisia kestävyysraportointistandardejaan EU:n omien tavoitteiden ja oikeudellisen kehyksen mukaisesti varmistaen samalla yhdenmukaisuuden ja johdonmukaisuuden kansainvälisen perustason kanssa.

8. **Tilintarkastusta koskevat säännökset**

8.1 EKP on tyytyväinen yritysten kestävyysraportointia koskevan varmennusprosessin käyttöönottoon pakollisen tilintarkastuksen mukaisesti. ([61]) Pakollisen tilintarkastuksen ulottaminen takautuvien tietojen lisäksi tulevaisuuteen suuntautuvaan tietoon on olennaisen tärkeää, jotta voidaan taata varmuus kaikille sidosryhmille ja varmistaa tietojen ja sitoumusten uskottavuus. Toimitettujen tietojen luotettavuuden kasvu tukee rahoitusmarkkinoiden kehittymistä ja syventymistä sekä siirtymään tarvittavan rahoituksen että kestävyyteen liittyviltä riskeiltä suojautumisen kannalta.

Niiltä osin kuin EKP suosittaa ehdotettua direktiiviä muutettavaksi, tarkat muutosehdotukset perusteluineen on esitetty teknisessä työasiakirjassa, johon on liitetty selvitys. Tekninen työasiakirja on luettavissa englanninkielisenä EUR-Lex- verkkosivustolla.

Tehty Frankfurt am Mainissa 7 päivänä syyskuuta 2021.

EKP:n puheenjohtaja
Christine LAGARDE

([60]) Ks. ehdotetun direktiivin johdanto-osan 37 perustelukappale.

([61]) Ks. ehdotetun direktiivin 3 artikla, jossa muutetaan tilinpäätösten ja konsolidoitujen tilinpäätösten lakisääteisestä tilintarkastuksesta, direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY muuttamisesta sekä neuvoston direktiivin 84/253/ETY kumoamisesta 17 päivänä toukokuuta 2006 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2006/43/EY (EUVL L 157, 9.6.2006, s. 87).